உ

ஸ்ரீ சந்த்ரமௌளீச்வராய நம:

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபை,

(Regd.)

கும்பகோணம்.

ப்ரசுரம் 24.

[விலை அணா ஒன்று]

“ஆவணி அவிட்டம்”

இது தான் இதற்கு ஸரியான பெயர். ஆவணியாவட்டமல்ல. பெயர் ஸரியான பெயரேயானாலும் இதுவும் அர்த்தத்தில் ஸரியல்லை. ஆவணி பூர்ணிமை என்றே சொல்லவேண்டும். ஆவணி பூர்ணிமை என்று சொல்வதும்கூட தப்பு. ச்ராவண பூர்ணிமை என்றே சொல்லவேண்டும். சாந்திரமான கிரமத்தில் ச்ராவண மாதத்தில் பூர்ணிமையன்று வேறு தோஷங்கள் ஒன்றுமில்லமலிருந்தால் உபாகர்மா என்ற ஒரு கர்மாவை ஆபஸ்தம்பிகள் செய்யவேண்டு.. ச்ராவண பூர்ணிமை அநேகமாக ஆவணி மாதத்து அவிட்ட நக்ஷத்திரத்தில் வந்து சேரும். அதனால் அதற்கு ஆவணி அவிட்டம் என்றும், தவறுதலாகச் சொல்லிச்சொல்லி ஆவணியாவட்டம் என்றாகிவிட்டது.

இதே உபாகர்மா ரிக்வேதிகளால் ச்ராவண மாதத்தில் வரும் ச்ரவண நக்ஷத்திரம் அதாவது திருவோண நக்ஷத்திரத்தில் செய்யப்பட வேண்டும். ஸாமவேதிகளால் ச்ராவண மாதத்துக்கு அடுத்த பாத்ரபதமாதத்தில் ஹஸ்த நக்ஷத்ரத்தில் செய்யப்பட வேண்டும்.

உபாகர்மா செய்வதற்கு உத்தேசமென்ன?

எந்த கர்மாவையும் செய்வதற்கு உத்தேச மென்னவென்பது அந்தக் கர்மாவில் உபாத்தியாயர் சொல்லும் ஸங்கல்பத்தை கவனித்தால் தெரியும். ஸங்கல்பம் சொல்லும் போதே "உபாத்தியாயரே ஸங்கல்பத்துக்கு அர்த்தம் சொல்ல்ங்கள்" என்று சொல்லவேண்டும். அப்பொழுதுதான், அவருக்காவது அர்த்தம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென் கிற அக்கரை ஏற்படும். ரிக்வேதிகளுடைய ஸங்கல்பம் பின்வருமாறு:-

சுயீதாநாஂ ஜஂஉஸாஂ சுயாதயாஉக்ஷாய சுய்ஹயந வீ௱யுவ்தாய௰ஂ

अथीतानां छंदसां अयातयामत्वाय अध्ययन वीरय्वत्तार्थं

(அதீதானாம் சந்தஸாம் அயாதயாமத்வாய அத்யயனவீர்யவத்தார்த்தம்)
இதன் தாத்பர்யம்:- யாதயமமில்லாதது அயாதயாமம். யாதயாமமென்றால் என்ன? பகவத்கீதையில் கூட "யாதயாமம கதரஸம் பூதி பர்யு ஷிதம்சயத்" என்று

கேட்டிருக்கிறோமல்லவா! ஒரு யாமமென்றால் மூன்று மணி நேரம். சமையல் செய்து மூன்று மணி நேரமாகிவிட்டால் அன்னத்தின் ஸாரம் போய்விடுகிறது. அதைக் கொண்டுதான் உபயோகத்துக்கு அனர்ஹமான பொருள்களிலெல்லாம் யாதயாமம் என்ற பதம் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது. அன்னத்திற்கு 3 மணி. அதைப்போல் அந்தந்த பதார்த்தங்களுக்கு குறிப்பிட்ட சிலகால பர்யந்தான் ஸாரமிருக்கும். தாண்டிப்போனால் ஸாரம் குறைந்துவிடும். வேதத்திற்கும் அப்படித்தான். உபநயனமாகி முதல் ஆவணி அவிட்டத்தன்று வேதாரம்பம் செய்யப்படுகிறது. அதை அடுத்த புஷ்ய மாஸத்தில் யஜுர்வேதிகளுக்கும் மாகமாதத்தில் ரிக்வேதிகளுக்கும் உத்ஸர்ஜன கர்மாவை செய்துவிட்டு, வேதாத்யயனத்தை நிறுத்திவிட்டு, அடுத்த 6-மாத காலங்களில் சிக்ஷை-1, வியாகரணம்-2, சந்தஸ்-3, நிருத்தம்-4, ஜோதிஷம்-5, கல்பஸூத்ரம்-6 இவ்வாறு அங்கங்களில் யதாசக்தியான பாகங்களை அத்யயனம் செய்ய வேண்டும். பிறகு அடுத்த வருஷம் ச்ராவண மாதத்தில் உபாகர்மா தினத்தில் உபாகர்மாவைச் செய்து, வேத மந்த்ராத்யயனத்தைப் புனராரம்பம் செய்யவேண்டும். இவ்வேதாரம்ப கர்மாவுக்கே உபாகர்மா என்று பெயர். இவ்விதம் உபாகர்மா செய்யப்ப்ட்டால்தான் நம்மிடமிருக்கும் சொல்ப வேத மந்த்ரமானது வீர்யத்தோடு கூடியதாயிருக்கும். இல்லாவிட்டால், பகவத்கீதையில் அன்னத்துக்கு சொல்லியிருப்பது போல் யாதயாமமாக ஆகிவிடும்.

நம்மிடமிருக்கும் ஒரு காயத்ரீ மந்த்ரத்துக்காவது வீர்யமிருக்க வேண்டுமானால் உபாகர்மா என்னும் கர்மாவை தாத்பர்ய யங்களை மனதில் வாங்கிக்கொண்டே மந்த்ர லோபமில்லாமல் அனுஷ்டித்தாக வேண்டும். ச்ரத்தையோடு உபாகர்மா செய்யாத குறையினால் தான் இக்காலத்தில் செய்யப்படும் சில கர்மாக்கள் கூட மந்த்ர வீர்யமில்லாததால் பலனில்லாமல் போய்விடுகின்றன. **ஆகையால் உபாகர்மா அவச்யம் செய்யவேண்டும்.**

ஒரு மந்த்ரத்தை நாம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால், அந்த மந்த்ரட்தை நமக்கு ஆதியில் கொடுத்த ரிஷிகளையும் தேவதைகளையும் பூஜித்து, அவர்கள் அனுக்ரஹத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு ஆரம்பித்தால் தான் பலன் வரும். அவர்களுடைய தப:சக்தி அந்த மந்த்ர மூலமாய் நம்மை அடையும். அவர்களை பூஜிக்கும் முறை மூன்றுவிதம். அவர்களை ஓரிடத்தில் ஆவாஹனம் செய்து (தர்ப்ப கூர்ச்சத்திலோ, பூர்ண கும்பத்திலோ, எலுமிச்சம் பழத்திலோ, பாக்குப் பழத்திலோ, பிடித்துவைத்த மணலிலோ) ஷோடசோப சாரங்களால் பூஜிப்பதொரு முறை. அந்த ரிஷிகளை உத்தேசித்து தீர்த்தத்தினால் தர்ப்பணம் செய்வது ஒரு முறை. இரண்டையும் விட வீர்யவத்தான முறை அவர்களை உத்தேசித்து அக்னி முகத்தில் ஹோமம் செய்வது.

ஆதலால் ஆவணியவிட்டம் நடக்கும்போது ஹோமகாலத்தில் ஒரு உபாத்தியாயர் ஹோமம் செய்துகொண்டிருந்தால் மற்றொரு உப வாத்தியார் இப்பொழுது இன்ன ரிஷி, தேவதைகளுக்கு ஹோமம் நடக்கிறது என்று க்ருஹஸ்தர்களுக்கு சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இதைவிட ஒரு முக்யமான கார்யம்:-

ஆவணியவிட்டத்திற்கு முன் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் கூடியவரையில் க்ருஹஸ்தர்கள் எல்லோரும் ஓரிடத்தில் சேர்ந்து விஷயம் தெரிந்த வாத்தியார்களை அழைத்து வைத்துக் கொண்டு உபாகர்ம ப்ரயோகங்களை க்ரமமாக, பூர்த்தியாக, அர்த்தத்துடனும், தாத்பர்யத்துடனும் சொல்லச்சொல்லி, கேட்டு, உபாகர்ம தினத்தன்று மறந்துபோகாமல், அந்தந்த விஷயங்கள் மனதில் ஞாபகத்துடன் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டும்.

இப்படிக்கு,
வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையோம்.

Veda Dharma Sastra Paripalana Sabha was commenced with the Blessings of Pujyasri Chandrasekharendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji in the year 1942 with the objective of protecting and propagating the Dharmas through various means including publications. The Sabha is continuing to perform various activities like conducting Veda Sammelans and Vidwat Sadas etc. in various towns and cities, with the Blessings of Pujyasri Jayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji and Pujyasri Sankara Vijayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji.

As ordained by His Holiness Sri Sankara Vijayendra Saraswati Swamigal, Shri Kanchi Kamakoti Peetham, reprinted by Sri V.N.Gopalakrishna Rao. Similar articles including this reprint can be accessed at Kanchi Kamakoti website: http://www.kamakoti.org/tamil/